

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΘΡΗ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.

Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Τὸ Ναυάγιον.

Πρὶν ἢ παρέλθῃ ἡ ἑβδομάς αὕτη, καθ' ἣ προείπομεν, ὁ τηλεγράφος μᾶς ἀνήγγειλεν ὅτι, τῆς Ῥωσσίας μὴ παραδεχομένης νὰ υποβληθῶσιν ἅπαντες οἱ ὅροι τῆς ἐν Ἀγίῳ Στεφάνῳ συνομολογηθείσης εἰρήνης εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν συνέδριον, ἐπέρχεται κατ' ἀνάγκην ἡ ματαίωσις τοῦ Συνεδρίου τούτου, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ διὰ τῶν ὀπλῶν λύσις τῆς ὑφισταμένης ἐν Ἀνατολῇ κρίσεως. Ἡ Τουρκία ἄθλιον ἄθλον τοῦ ἰσχυροτέρου καθισταμένη ἀπὸ τοῦδε, μέλλει ἐξ ἅπαντος νὰ ἐκλείψῃ ἐξ Εὐρώπης καὶ ἴσως ἴσως καὶ ἐν Ἀσίᾳ δὲν θὰ μείνῃ πλέον θέσις δι' αὐτήν, ἐὰν καταδειχθῇ μυστικῶς συμμαχήσασα τοῖς Ῥώσσοις, καθόσον ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Συρία θὰ ἀποστατήσωσιν ὅπως ἀποτελέσωσιν ἴδιον καὶ αὐτόνομον κράτος.

Καὶ αὗται δὲ αἱ τέως σύμμαχοι τῇ Ῥωσσίᾳ, αἱ ὑποτελεῖς τῇ Τουρκίᾳ ἡγεμονίαι, ἐπέσθησαν ὅτι μετὰ κερδοσκοποῦ Κράτους συμμαχήτασαι κινδυνεύουσι νὰ υποστῶσι τὸν ἔσχατον ἀνδραποδισμόν, καὶ ἰδίως ἡ Ῥουμανία, ἥς ἡ ἐπικράτεια κατέστη γενικὸν στρατοπεδαρχεῖον τῶν φίλων συμμάχων. Αἱ πιέσεις, αἱ ἀδικίαι καὶ οἱ ἐξευτελισμοὶ οὓς ὑφίσταται νῦν ὁ Ῥωμουνικός λαὸς εἶναι ἐν μέγιστον τεκμήριον τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς ἀχαριστίας ἧτις παρακολουθεῖ τοὺς Ῥώσσους στρατιώτας, ὅσας νικῆσωσιν καὶ ὁσὰκις ἐπιδείκνυνται τὰς ἑαυτῶν θρασύτητας πρὸς ἀσθενεῖς καὶ εὐαρίθμους λαοὺς. Ἡ Ῥουμανία, ἀπειλούμενη νὰ ἀφαιρεθῇ τὴν Βασσαράβιαν, εὐχεται καὶ ἐπιθυμεῖ ἵνα ἡ ἄρπαξ δύναμις ἐμπλακῇ εἰς πόλεμον μεθ' ἰσχυρὰς δυνάμεις, ἐξ οὗ ἐλπίζει, συμμαχοῦσα καὶ συμπράττουσα καὶ αὕτη τοῖς ἀντιπάλαις τῶν Ῥώσσω νὰ διασώσῃ τὴν ἀκεραιότητα αὐτῆς καὶ τὴν ὑπαρξίν της, τελέως ἀπειλουμένην παρὰ τῶν ἐφ' ἑκάτερα τῶν πλευρῶν της ἰσταμένων νῦν Σλάβων.

Ἡ Αὐστρία φαίνεται ὅτι προέβη ἀρκετὰ εἰς τὴν μετὰ τῶν Ἀγγλῶν συνεννόησιν καὶ ἡ Ἀγγλο-Αὐστριακὴ συμμαχία δὲν εἶναι πλέον ἀμφίβολον ζήτημα. Ἀξίον δὲ σπουδαίας μελέτης εἶναι τὸ ἀγ-

γέλμα τῆς ἡττης τοῦ Βίσμαρκ ἐν τῷ Γερμανικῷ κοινοβουλίῳ, καὶ ἡ διασαλπισθεῖσα διάλυσις τῆς Γερμανικῆς βουλῆς. Φαίνεται ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Βίσμαρκ ἀντιπολίτευσις, εἶναι φανερά κατὰ τῆς Ῥωσικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἀποδοκιμασία, καὶ ὅτι τὸ Γερμανικὸν ἔθνος δὲν νοεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ ἐπὶ πλέον τὴν Ῥωσσίαν, ἧτις οὐ μόνον τὴν τιμὴν καὶ τὰς ὑποσχέσεις αὐτῆς λησμονεῖ καὶ ἐν ὑστέρω τίθεται, ἀλλ' ἐπιδιώκει κατακτήσεις καὶ καταλήψεις τοιούτων θέσεων, δι' ὧν νὰ καταστῇ κυρίαρχος πάσης τῆς Εὐρώπης δύναμις. Ἐπειτα οὐδαμῶς εἶναι δυσκόλον τῇ Ῥωσσίᾳ νὰ συμμαχήσῃ μετὰ μικρὸν τῇ Γαλλίᾳ καὶ νὰ ποιήσῃται ἐκποδὼν τὴν γείτονα Γερμανίαν, διότι τὴν Αὐστρίαν, ἐὰν ἤδη μὴ προλάβῃ τὸν κίνδυνον, δύναται μετὰ τινα ἔτη νὰ τὴν ἀποσυνθέσῃ ἄνευ πολλῶν μόχθων καὶ θυσιῶν. Τὰς καταχθονίους ταύτας τῶν Σλάβων προθέσεις μὴδὲ αὐτὸς ὁ δεξυτερὸς Βίσμαρκ ἀγνοεῖ καὶ διὰ τοῦτο διεκήρυξεν ὅτι ἀφήνει ἐλευθέραν τὴν Αὐστρίαν νὰ σκεφθῇ καὶ ἐνεργήσῃ περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἐκυτῆς συμφερόντων. Ἀλλὰ τοῦτο ἴσως δὲν ἀρκεῖ. Τὸ Γερμανικὸν ἔθνος ἀνησυχοῦν περὶ τῆς Αὐστρίας, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ σχίσῃ ἅπαξ διὰ παντὸς τὸν χάρτην τῆς τριπλῆς λεγομένης συμμαχίας, ἀφοῦ καὶ ἡ Ῥωσσία καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ αὐτῆς κατέδειξαν ὅτι ἀπέναντι τῆς πλεονεξίας των λησμονοῦσι πανδήμους ὑποσχέσεις, ἀπεδοκίμασε τὴν Σλαβόφρονα πολιτικὴν τοῦ Βίσμαρκ, καὶ ἡ ἡττα αὐτοῦ εἶναι σημεῖον τῆς μεταβολῆς τῶν πραγμάτων καὶ τῶν διαθέσεων ἐν Εὐρώπῃ. Ὁ πόλεμος θεωρεῖται ἀπὸ τοῦδε ἀφευκτος μεταξὺ Ῥωσσίας, Αὐστρίας καὶ Ἀγγλίας, καὶ πιθανὸν νὰ μὴ ἀναμιχθῇ εἰς τοῦτον οὐδεμία ἄλλη Εὐρωπαϊκὴ δύναμις. Νοεῖται δὲ ὅτι ἂν ἡ Τουρκία συμμαχήσῃ τοῖς Ῥώσσοις, ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ βραδύνη νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, διότι ἤδη ἤλθε καὶ ἡ σειρὰ τῶν Ἑλλήνων, ἀφοῦ παρῆλθεν ἡ σειρὰ τῶν ἐλευθερωθέντων Σλάβων. Τὸ καθ' ἡμᾶς, εἰ καὶ ὡς χριστιανοὶ ἀποτροπιαζόμεθα εἰς τὴν ἐκ τῶν πολέμων ἀνθρωποκτονίαν, οὐχ ἥττον ὡς ἔθνος ἀδικηθὲν καὶ καταδιωκόμενον εὐχόμεθα

ἵνα καταβληθῇ ἡ ἐπηρμένη Σλαβική ὀφρὺς δι' ἐρωμένου ἀγῶνος, ὃν θέλομεν ὑποστηρίξῃ ἐκθύμως, διότι ἄλλως ἡ ὑπαρξὶς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καθίσταται προβληματώδης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὸ ἄλευρον ὑπερετιμῆθη κατ' αὐτὰς ἀπὸ λεπτὰ 85 εἰς 90, τοῦτο δὲ προέρχεται, καθ' ὃ ἤκούσαμεν, ἐκ τῆς τῶν σιτηρῶν ἐλλείψεως, ἣν ἐπαυξάνει ἐτι μᾶλλον ἡ ὑπὸ ὧλων σχεδὸν τῶν ἐνταῦθα ἐργοστασιῶν ἀπὸ τινων ἡμερῶν κατασκευὴ μεγάλων ποσοτήτων γαλετῶν, ἅτινα κατασκευάζουσι κατὰ τοὺς μὲν παραγγελίᾳ τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως, κατὰ τοὺς δὲ χάριν ἐμπορίου, προβλέποντες ζήτησιν αὐτῶν. Ὅποσδήποτε αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ προνοήσωσι περὶ ἐπαρκoὺς παρακαταθήκης σιτηρῶν, ἵνα μὴ εὗρεθῇ ὁ τόπος ἡμέραν τινὰ ἀνευ τοιούτων καὶ ὁ ἄρτος ἀνέλθῃ εἰς λίαν ὑπέρογκον τιμὴν, ὅπερ θὰ ᾔηται μέγα δυστύχημα διὰ τὸν ἐργάτην λαὸν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς ἀεργίας καὶ ἀχρηματίας.

— Τὴν παρελθ. Τετάρτην πρὸς τὸ ἑσπέρας κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας ἀπὸ Σοῦδαν προερχομένη ἡ Γαλλικὴ κανονιοφόρος Renard ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου De la Chevliier διοικουμένη, μὲ πλήρωμα ἀνδρῶν 89 καὶ τηλεδόλα 4. Ἐπίσης δὲ ἀπὸ Θεσσαλονίκης ἀφίχθη καὶ ἡ Αὐστριακὴ κορβέττα Φρούντσεργ τοῦ πλοιάρχου Ἀλφόνσου Ἐνρίκετς, φέρουσα τηλεδόλα 4 καὶ πλήρωμα ἀνδρῶν 200.

— Ὁ ἐπ' ἀρκετὸν διάστημα διατελέσας διευθυντὴς τοῦ μηχανικοῦ Κυκλάδων λοχαγὸς κ. Ρίζος ἐτέθη τῇ αἰτήσῃ του εἰς ἀποστρατίαν, προβιβάσθεις εἰς ταγματάρχην. Μετὰ θρησκευτικῆς οὕτως εἰπεῖν, εὐλαβείας ἐξετέλεσε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν του ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος, ὃν πάντες ἡγάπων καὶ ἐσέβοντο διὰ τὰ ἔνθερμα αὐτοῦ πατριωτικὰ αἰσθήματα, ἅτινα ἀνέπτυξε κατὰ διαφόρους περιστάσεις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει καὶ ἄλλαχοῦ. Τὸν φιλόμουσον τοῦτον ἄνδρα διεδέχθη ὁ ἐσχάτως διορισθὲς ἐνταῦθα ἀξιότιμος ὑπολοχαγὸς κ. Κων. Ν. Παππανικολῆς, ὅστις ἐλπίζομεν ὅτι θέλει φανῇ ἀξίος διάδοχος τοῦ προκατόχου του.

— Ἀναχωρήσαντος τὴν παρελθούσαν Τετάρτην εἰς Ἀθήνας τοῦ προσωρινῶς διευθύνοντος τὴν ἐνταῦθα Μοιραρχίαν κ. Λιδανίου, ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς Μοίρας ὁ κατ' αὐτὰς ἀφίχθεις ἐκ Θήρας ὑπομοίραρχος κ. Βούλας, ὅστις καὶ ἄλλοτε χρηματίσας ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ὡς ὑπομοίραρχος, εἶναι γνωστὸς διὰ τὴν εὐγενὴ αὐτοῦ συμπεριφορὰν καὶ διὰ τὴν μετὰ ζήλου καὶ ἀμεροληψίας ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

— Ὁ ἀρχαῖος καὶ ἱκανὸς γραμματεὺς τοῦ παρ' ἡμῖν δημοσίου ταμείου συμπληρώσας τὰ ἔτη τῆς συντάξεώς του ἡτήσατο καὶ ἔλαβεν αὐτήν, ἀπομακρυνθεὶς τῆς ὑπηρεσίας. Τὸν κ. Μεσχίνην λογιστὴν πεπειραμένον καὶ ἀξιὸν κρείττονος τύχης, πεποίθαμεν ὅτι θὰ ἀναζητήσῃ καὶ πάλιν ἡ ὑπηρεσία, ἀφ' ἧς ἀπέστη, ἀφ' οὗ μάτην ἐζήτησε προαγωγὴν μετὰ πολυετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ὁ κ. Ν. Φωτιάδης, ὅστις πρὸ πολλοῦ διαμένει οἰκογενειακῶς εἰς τὴν πατρίδα του Σίφνον, καὶ τὴν Τετάρτην ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν χάριν τῶν ἐμπορικῶν του ὑποθέσεων.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐνταῦθα Δυτικῷ ναφ' τῆς Εὐαγγελιστρίας μνημόσυνον ὑπὲρ ἀνα-

παύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποβιώσαντος πατρὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας δουκὸς Ἀλβέρτου.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀπεβίωσε καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐτάφη μετὰ πάσης ἀξιοπρεπείας ὁ σεβαστὸς συμπολίτης ἡμῶν ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΝΟΣ, εἰς τῶν ἀρχαίων οἰκιστῶν τῆς πόλεώς μας, πολίτης χριστὸς καὶ ἐντιμὸς οἰκογενειάρχης, ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ μετὰ πάσης χριστιανικῆς ἀρετῆς τὰ ἑαυτοῦ τέκνα ἀναθρέψας, ἅτινα διακρίνονται ἐν τῇ κοινωνίᾳ διὰ τὰς προσηρμένους ἀρετάς. Συμμεριζόμενοι καὶ ἡμεῖς τὸ δίκαιον πένθος τῶν οἰκείων τοῦ μακαρίτου, ἐπικαλούμεθα τὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἐναρέτου τούτου ἀνδρὸς.

— Ἐπίσης τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη αὐθιμερὸν μετὰ τῆς προσηκούσης ἀξιοπρεπείας ὁ ἀδελφὸς τῶν ἐνταῦθα ἀξιότιμων ἐμπόρων Νικολάου καὶ Μιχαὴλ Ζένιου ΓΕΩΡΓΙΟΣ. Συλλυπούμενοι τοὺς τεθλιμμένους συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος, εὐχόμεθα ἵνα ὁ Κύριος κατατάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων.

— Ἡ «Παλιγγενεσία» ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ χθεσινὸν αὐτῆς φύλλον τὰ ἐξῆς τηλεγραφήματα :

ΣΟΥΡΠΠ, 15 Μαρτίου. — Ὁ Χόβαρτ ἀπεβίβασε στρατὸν τουρκικὸν εἰς διάφορα μέρη, ὅπως περικυκλώσῃ τοὺς ἐν Πηλίῳ. Οἱ ἐπαναστάται ἔλαβον τὰ μέτρα των καὶ ἠσφάλισαν τὰς ἐπικαίρους θέσεις. Ἐπικουρίαι καταφθάνουσι καθ' ἡμέραν εἰς τοὺς ἐπαναστάτας.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 16. — Ἐκ Βώλου ἀγγέλλεται μοι ὅτι ὁ Χόβαρτ πασᾶς ἀπέστειλε χθὲς εἰς τοὺς ἐν Πηλίῳ ἐπαναστάτας προτάσεις περὶ ἀνακωχῆς μελλούσης νὰ διαρκέσῃ ἕως οὗ συνέλθῃ τὸ ἐν Βερολίῳ συνέδριον καὶ ἀποφανθῇ. Οἱ ἐπαναστάται συνῆλθον καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ὑποβάλωσι πρὸς τὸν ναύαρχον ὅτι ἀποδέχονται τὰς περὶ ἀνακωχῆς προτάσεις, ἐὰν ἀναγνωρίσῃ τὴν προσωρινὴν κυβερνήσιν, ἥτις ὡς τοιαύτη θὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις. Σήμερον ἀποστέλλεται ἡ ἀπόκρισις τῶν ἐν Πηλίῳ. Ἐὰν ὁ Χόβαρτ ἀναγνωρίσῃ τὴν προσωρινὴν κυβερνήσιν, αὕτη θὰ δεχθῇ τὴν ἀνακωχὴν. Αἱ διαπραγματεύσεις ἐξακολουθοῦσιν.

— Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις τῆς «Ὁρας» ἐκ Λαμίας τῆς 13 Μαρτίου περὶ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἔχει περιληπτικῶς ὡς ἔπεται :

«Ὁ τουρκικὸς σὺλος ἀπέκλεισε τὸ Πήλιον ἀπὸ Βώλου μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου τοῦ Πλαταμῶνος. Εἰς Ἀγυῖαν συγκεντρῶνται Τούρκοι πολλοὶ μαχηταί· ἀλλ' οἱ παρὰ τὸν Βῶλον καὶ ἐν Ἀγυῖᾳ ἐπαναστάται ἔχουσι μέγιστον θάρρος καὶ πανταχόθεν ἔλαβον ἐπικουρίας. Αὐριοὶ ἢ μεθαύριο (τῇ 14 ἢ 15) ἀναμένεται μάχη σπουδαία καὶ κρίσιμος. Ἐν Δομοκῷ ἐπίσης συγκεντρῶνται ἐπαναστάται πολλοὶ καὶ ἀναμένουσι τὴν ἐξοδὸν τῶν τούρκων· γνωστὸν δὲ ἐκ τηλεγραφήματος τῆς χθὲς ὅτι τῇ 14 ἐγένετο ἐξοδὸς χιλίων τούρκων ἐκ Δομοκοῦ νικηθέντων ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ ὅτι ἡ μάχη ἐμελλε νὰ ἐπαναληφθῇ σήμερον. Ὁ Ζάκας μετὰ τῶν Ἀλεξανδραίων, τοῦ Μπασιαρδάνη καὶ ἄλλων προῦχώρησε μετὰ 700 περίπου ἐπαναστατῶν εἰς τὸ Μουζάκι ἐνθα, μετὰ τὴν ἐξασφαλίσιν τῶν οἰκογενειῶν, ἐπολέμησεν ἐπὶ τρεῖς ὅλας ἡμέρας. Οἱ τούρκοι ἐμπεσόντες εἰς ἐνέδραν κατὰ τὴν θέσιν Μπλάτζι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν πρὸς τὰ Τρίκαλλα, ἐφονεύθη ὁ ταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς Σαῖν βέης, οἱ δὲ ἐπαναστάται ἐκυρίευσαν ὅπλα, ἵππους, ἀποσκευὰς κ.τ.λ. Τῇ 10 Μαρτίου παρεδόθη αἰχμάλωτος μετὰ 63 στρατιωτῶν ὁ ἐν Μουζάκι Μουσᾶ ἄγας ἢ Μουσᾶ Γκέγκας ἀπελπισθεὶς περὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ ἐκ τῆς πολιορκίας.»

— Ἀγγλος τις στρατιωτικὸς, γράφει ἡ «Παλιγγενεσία»

γενεσίᾳ», ἀπέστειλεν ἐκ Λονδίνου ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν Πηλῷ ὀπλαρχηγὸν Μπασδέκην. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐδόθη ἐκ τοῦ ταχυδρομείου εἰς τὴν ἐνταῦθα σύζυγον τοῦ κ. Μπασδέκη καὶ ἀπεσφραγίσθη ἥτο δὲ γεγραμμένη ἀγγλιστὶ καὶ μεταφρασθεῖσα εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἀξιωματικὸς ὅτι ἔχει στρατολογημένους ἱκανοὺς ἐθελοντάς. Ἀγγλοὺς πρόθυμους νὰ πορευθῇ μετ' αὐτῶν εἰς τὸ Πήλιον καὶ συναγωνισθῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν. Παρακαλεῖ δὲ τὸν κ. Μπασδέκην νὰ τῷ ἀποκριθῇ καὶ νὰ τῷ δηλώσῃ ἐὰν ἔχῃ ἀνάγκην καὶ ὁποῖων ἐκ τῶν εἰς πόλεμον χρησιμεύοντων, τὰ ὅποια ἐπιθυμεῖ νὰ κομίσῃ εἰς τοὺς ἐπαναστάτας.

— Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδησιν, γράφει ὁ «Λαός», τὸ ἀγγλικὸν πλοῖον Rubby ἀπῆλθε κατεσκευασμένως ἐκ τῶν Βόλου εἰς Δεδαγάτς, ὅπως ἀναγγεῖλῃ τῷ ἐκεῖ σταθμούντι ἀγγλῷ ναυάρχῳ, ὅτι ἐν Ἀγυῖᾳ καὶ τοῖς πέριξ ἐπίκειται σφαγὴ τῶν γυναικοπαίδων, ἵνα διατάξῃ ὁ ναύαρχος τὰ δέοντα.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν μάχην τῆς Ἀγυῖς, ὡς γράφουσιν ἐκεῖθεν, πάντες οἱ λαβόντες μέρος ἐβελονταί ἐπεδείξαντο κατὰ τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» σπανίαν γενναίότητα καὶ καρτερίαν παραδειγματικήν. Ἐφρονεύθησαν ἐκ τῶν γενναίων τούτων προμάχων τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ οἱ Εὐστάθιος Ν. Μακεδών, Ι. Καρανάσης, Χρ. Παπαδόπουλος καὶ ὁ νεαρὸς υἱὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ καθηγητοῦ τῆς Λατινικῆς κ. Οἰκονομίδου, Κωνσταντῖνος ἐπληρώθησαν δὲ οἱ Ἀνάργυρος Παλλαδάς, Χρ. Σαλαμάνης, Γ. Ξανθάκης, Δ. Κρινάκης, Ἀλ. Ἐλαιόπουλος, Π. Χρήστου, Ἀθ. Ζάτσος, Γεώρ. Κορωνάιος, Θ. Λαμπέσης καὶ Μ. Καπετανάκης.

— Ἀνεχώρησαν ὁμοῦ τὴν ἐσπέραν τῆς 14ης τρέχ. εἰς Πήλιον ἐκ Σούρης τὰ σώματα τῶν ἐπαναστατῶν ὑπὸ τὸν Ἀχ. Βελέντζαν, Νικολαΐδην (τῆς Ἑλευσίνας) Δ. Πετρίτην καὶ Ζήκαν.

— Ὁ γέρων συνταγματάρχης Δῆμος Φράγκος, ἄγων περὶ τοὺς ἑξακοσίους, ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀμφισσης, κατευθυνόμενος εἰς Θεσσαλίαν, ὅπως ἀγωνισθῇ τὸν ἱερόν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας, καθιστάμενος οὕτως ἐπίζηλον παράδειγμα.

— Οἱ ἐν Πηλῷ ἐπαναστάται συμποσοῦνται εἰς 3,000 μετὰ τὰς ἀφίχθεις αὐτοῖς ἐπικουρίας ἐξ Ἀλμουροῦ καὶ ἀλλαχόθεν· οὐχ ἥττον ὅμως ἡ θέσις των διαμένει οὐσα κρίσιμος, διότι μέλλουσι νὰ προσβληθῶσι ὑπὸ μεγαλητέρων δυνάμεων, αἵτινες διὰ τῆς ἀνδρείας τῶν ἐπαναστατῶν ἐλπίζουσι νὰ διασπασθῶσι.

— Διαπραγματεύσεις διεξάγονται, ἂν αἱ πληροφορίες ἡμῶν εἶναι ἀκριβεῖς γράφει ἡ «Στοά», μετὰ τοῦ κ. Λαϊγαρό καὶ τῆς Πύλης ὅπως συνομολογηθῇ ἀνακωχὴ μετὰ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ ἐπαναστατῶν καὶ τῆς Τουρκίας. Αἱ διαπραγματεύσεις προσκόπτουσιν καὶ εἰς τὴν ἐπιμονὴν τῆς Πύλης μὴ θελούσης νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὺς ἐπαναστάτας ὡς ἐμπολέμους.

— Ἐτελευτήσεν ἐσχάτως ἐν Βῳλῷ ἀξιωματικὸς τοῦ ἐκεῖ σταθμεύοντος γαλλικοῦ πολεμικοῦ πλοίου Βισσόν, de Feucauld ὀνόματι καὶ εἰκοσιπενταετὴς τὴν ἡλικίαν. Τὴν κηδείαν αὐτοῦ ἐτίμησαν, ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος τῆς πόλεως, καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ Σαρακηνῶ ἐπαναστάται, ἀποδόντες αὐτῷ τὰς στρατιωτικὰς τιμὰς, δι' ἐπανειλημμένων πυροβολισμῶν. Ἡ δεσποινὶς Μ. Σταμπολὴ ἀπέθετο ἐπὶ τοῦ φερέτρου στέφανον ἐκ τεχνητῶν ἀνθέων, ἐπὶ τῆς ταινίας τοῦ ὁποῦ ἀνεγινώσκετο: «Ἡ ὑπο-

δουλος ἑλληνὶς τῷ θανάτῳ». Ἡ δὲ προσωρινὴ κυβέρνησις τοῦ Πηλίου ἐπεμψε διὰ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Νικολαΐδου ἕτερον ἐξ ἀνθέων τεχνητῶν τε καὶ φυσικῶν στέφανον ἐφ' οὗ ἦν γεγραμμένον: «Οἱ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιζόμενοι τῷ τέκνῳ τῆς δημοκρατικῆς Γαλλίας». Μετὰ τὴν κηδείαν, ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Boyer, λίαν συγκινημένος, λαβὼν τοὺς στέφανους εὐχαρίστησεν ἐκ μέρους τοῦ πληρώματος τοὺς προσενηγκόντας αὐτοὺς, προσθεὶς ὅτι τὸ μέλλον τῆς ἐπαναστάσεως ἐνδιαφέρει λίαν τοὺς Γάλλους καὶ ὅτι τοὺς στέφανους θὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ τελευτήσαντος ὡς πολῦτιμον ἐνθύμημα. Ὁ νεκρὸς τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ ἐνεταφιάσθη παρὰ τοὺς τάφους τῶν ἐν τῇ μάχῃ τῆς Μακρινίτης φονευθέντων ἐπαναστατῶν, ἐν τῷ ἑλληνικῷ κοιμητηρίῳ.

— Ἡ «Βυζαντίς» ἐν ἄρθρῳ ἐπιγραφομένῳ «Τύφος καὶ εὐφρογία ἐν Κωνσταντινουπόλει» ἀναφέρει ὅτι ἐν τῇ ὀθωμανικῇ πρωτεύουσῃ ἐνέσκηψαν ἀπὸ τινος χρόνου αἱ ἐπιδημιαὶ αὐταὶ μετὰ τῶν εἰς τὰ τουρκικὰ τεμένη διατιωμένων προσφύγων ἀνερχομένων εἰς 130,000 περίπου, καὶ τῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις νοσηλευομένων 25 χιλ. πληρωμένων. Ἡ θνησιμότης ὁσημέραι αὐξάνει, τὰ δὲ θύματα ἀνῆλθον κατὰ τὰς πληροφορίες τῆς συναδέλφου ταύτης εἰς 500—600 καθ' ἑκάστην. Τὸ μίasma διαδιδόμενον μετὰ τῶν κατοίκων ἀπειλεῖ καταστροφῆς.

— Συνεπείᾳ τῆς ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν κατοχῆς τῆς Τενέδου ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις διὰ τοῦ κ. Ὀνού, διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ῥωσικῆς πρεσβείας, ἠπέλιπσε τὴν Πύλην ὅτι δὲν θὰ ἐπικυρώσῃ τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης, καὶ διέταξε συγχρόνως τὰ ῥωσικὰ στρατεύματα ἵνα καταλάβωσι, καὶ κατέλαβον ἤδη διάφορα ἄλλα χωρία πλησίον τῆς Κων/πόλεως· ἐπίσης καὶ ἡ εἰς τὴν πρωτεύουσιν αὐτὴν εἰσοδὸν τῶν Ῥώσων εἶναι κατὰ τὴν τηλεγράφημα τῆς «Σημαίας», ζήτημα ἡμερῶν.

— Κατὰ τὸν «Τηλέγραφον» δέκα χιλιάδες Ῥώσοι ἐπάγωνσαν κατὰ τοὺς πόδας εἰς Ἐρζερούμ.

— Κατὰ τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα τῆς «Ἑλληνικῆς Ἀνταποκρίσεως», ἡ Ἀκ-Παλάγκα, τὸ Πιρότ καὶ ἡ Βράνια προσαρτῶνται, δυνάμει τῆς συνθήκης, εἰς τὴν Βουλγαρίαν, — τὰ ὀχυρώματα τῆς ἐν τῷ Δουνάβει νήσου Ἀδᾶ-Καλὲ θέλουσι κατεδαφισθῇ, — τὸ δὲ μικρὸν Σκόρνικ μετὰ τοῦ Σουλάρ ἄχρι τοῦ Σάου, ἡ Ζούπα, ἡ Ἰβανίτσα, ἡ Νύσσα, τὸ Λέσκοβατς, τὸ Προκοπιέ, ἡ Κουρσούμλα καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Νόβι Παζάρ προσαρτῶνται εἰς τὴν Σερβίαν. — Ἡ ὑγεία τοῦ Βίσμαρκ ἐμπνέει ἀνησυχίας. Οἱ ἰατροὶ ἀπηγόρευσαν αὐτῷ πᾶσαν ἐργασίαν. — Ἡ γλῶσσα τῶν πλείστων ἐκ τῶν ῥωσικῶν ἐφημερίδων εἶναι πολεμικωτάτη. «Ὁ Ῥωσικὸς Κόσμος» καὶ ὁ «Νέος Χρόνος» λέγουσιν ὅτι ἡ Ῥωσσία ὀφείλει τέλος πάντων νὰ δώσῃ ἐν καλὸν μάθημα εἰς κράτος — δηλὰ τὴν Ἀγγλίαν — οὗτινος ἡ πολιτικὴ ἀποστολὴ ἔτεινε πάντοτε εἰς τὸ νὰ διαταράττῃ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφίχθοντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 14/26 Μαρτίου. — Ὁ Ἰγνατιεφ ἀπῆλθεν εἰς Βιέννην ὅπως ἀποσπάσῃ τὴν Αὐστρίαν ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας. — Δύο φορτηγὰ Ἀγγλικά ἀφίκοντο εἰς Βεσίκια. Οἱ Ῥώσοι ἐνισχύουσιν τὰ ὀχυρώματα πέριξ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΑΥΓΟΘΕΝ, 15/27. — Χθὲς ἀφίκετο εἰς Βῳλον ὁ Χοβάρτ καὶ ὁ Σκενδερ-πασᾶς τῆς Λαρίσσης συγχροτοῦντες δυνάμεις ὅπως προσβάλωσι τοὺς ὀχυρωμένους ἐπανα-

στάτας τῆς Μακρονήσας. Μάχη συγκροτεῖται εἰς Ἑξαμύλους Δομοκοῦ.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 15/27. — Ὁ Σουλτάνος καὶ ὁ δούξ Νικόλαος ἀντήλλαξαν χθὲς ἐπισκέψεις. Αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις τῆς Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας ἀπὸ θάνατον νὰ ἐπαναληφθῶσιν. Ἡ Ῥωσσία διέταξεν στρατολογίαν 200,000.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 16/28. — Φήμη διατρέχει περὶ τῆς Ῥωσσοτουρκικῆς Συνθήκης καὶ ἐπιμαχίας, καὶ ὅτι ἡ Τουρκία θέλει ἀπευθύνει τῇ Ἀγγλίᾳ διακοίνωσιν ὅπως ἀποσύρῃ τὸν στόλον αὐτῆς ἐκ τῆς Προποντίδος.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 16/28. — Τῆς Ῥωσσίας ἀρνηθείσης τὴν ὑπόβολὴν ὅλων τῶν ὄρων τῆς εἰρήνης τὸ Συνέδριον ἐματαιώθη. Τὰ πράγματα ἐδεινώθησαν. Τοῦ Βίσμαρκ ἀπολέσαντος τὴν πλειονοψηφίαν, ἐπικρατεῖται ἡ διάλυσις τῆς Γερμανικῆς Βουλῆς.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 17/29. — Τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπουργείου ἀποφασίσαντος ἐπιστρατεῖαν τῆς ἐφεδρείας ὁ Δέρβυς διαφωνήσας παρητήθη. Ἡ Ἀγγλία ἡγόρασε 18,000 ἵππους Ἀμερικῆς.

Αἱ Δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἀνεβλήθησαν ἀορίστως.

Βιβλιογραφία.

Εἶναι ἤδη γνωστὸς εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον, ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν κ. Κλῶν Στεφάνου, διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς, ἐκ τοῦ σπουδαίου πονήματός του ἐκεῖνον, τοῦ περιλαβόντος ἐν συνόψει τὴν ἀρχαιολογίαν τῆς νήσου ἡμῶν, τὰ ἐπιγράμματα καὶ τὴν νομισματογραφίαν, περὶ οὗ τόσος ἐγένετο λόγος ἐν τοῖς κατὰ τὴν Δύσει περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένοις. Καὶ αὖθις δὲ νέαν πρὸς νέους ἐπαίνους ἔδοτο ἀφορμὴν, δημοσιεύσας εἰς τὸ Ἀθήναιον ἀνέκδοτά τινα ἔγγραφα, κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ῥώσων κατοχὴν τῶν Κυκλάδων νήσων (1770—1774) ἀποσταλέντα πρὸς αὐτοὺς, ὧν ἡ σπουδαιότης ἱκανὸν διαχέει φῶς περὶ τῆς καταστάσεως τῶν κατοίκων τῶν νήσων τούτων πρὸ αἰῶνος, καὶ περὶ τῆς ἐκτοτε ἐκδηλουμένης ἐν ἀπάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ἀπληστίας τῶν Σλάβων, οὐδὲν ἄλλο ἐπιδικάζοντων ἢ τὴν ἐξόντωσιν τῶν Τούρκων ἀναλώμασιν Ἑλλήνικοις, καὶ τὴν ἐπικυριαρχίαν πάσης τῆς κατὰ τὸ Αἰγαῖον Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀποσυρομένων δὲ ἔπειτα εἰς τὰ ἴδια καὶ καταλιμπανόντων τὸν ὑπ' αὐτῶν ἐξαπτόμενον καὶ ἐξαπατῶμενον Ἑλληνισμόν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν τούρκων στρατηλατῶν καὶ ναυάρχων. Συγχαίροντες τῷ συμπολίτῃ ἡμῶν κ. Στεφάνῳ διὰ τὸ μικρὸν μὲν ἀλλὰ πολὺτιμον διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις ἔργον αὐτοῦ τοῦτο, ἐκφράζομεν ἅμᾳ αὐτῷ καὶ τὰς εὐχαριστίας μας, διότι ἐτίμησεν ἡμᾶς, πέμψας τὸ περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως πόνημά του εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος μας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Τελούντες τὸ προσεχὲς Σάββατον, 18 ἱσταμένου, ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου συζύγου καὶ πατρὸς ἡμῶν

ΠΑΝΤΟΛ. ΤΙΑΜΠΕΡΟΓΛΟΥ,

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους αὐτοῦ ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τοῦτο καὶ ἐνώσωσι τὰς εὐχὰς αὐτῶν μετὰ τῶν δεήσεων τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.

Ἐρμούπολις, 16 Μαρτίου 1878.

Ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παραιτηθέντος τοῦ Κυρίου Εὐσταθίου Η. Κεχαγὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐν Σύρῳ Πρακτορείου τοῦ Συνδέσμου τῶν ἀνωνύμων θαλασσιῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν *Mélusine, Prevoyance, Comptoir maritime Sécurité*, ἀνέλαβον αὐτοπροσώπως ὁ ὑποσημειούμενος τὴν διεύθυνσιν τοῦ εἰρημένου Πρακτορείου, οὗ τὸ Γραφεῖον ἤδη συνεστήθη κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγορᾶς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κυρίου Μιέσερ. Ἡ εἴσοδος τοῦ Πρακτορείου ἐκ τῶν ὀπισθεν τῆς οἰκίας.

Αἱ εἰρημέναι ἐταιρίαι ἀσφαλίζουνσι παντὸς εἶδους θαλασσιῶν κινδύνων ἐπὶ σωμάτων πλοίων ναυτικοδανείων, ἐμπορευμάτων καὶ χρηματοδεμάτων ἐπὶ ταῖς συνήθεσιν ἀμοιβαῖς. Ἀποζημιοῦσι δὲ καὶ πληρώνουσι τὰ ναυάγια καὶ τὰς ἀβαρίας τοῖς μετρητοῖς ἐνταῦθα.

Αἱ ἐταιρίαι ἀναγνωρίζουσι τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων. Χορηγεῖται δὲ εἰς τοὺς ἀσφαλιζομένους πᾶσα δυνατὴ συγκατάβασις περὶ τὰς συμφωνίας.

Ἐν Σύρῳ τὴν 8/20 Μαρτίου 1878.

Ὁ Πράκτωρ

ΠΕΤΡΟΣ Α. ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΗΣ.

Ὁ ἱατρός κ. Α. Ξανθάκης καὶ ὁ ὀφθαλμιατρός κ. Ε. Δεκάρος λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσωσι τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι ἐσύστησαν ἤδη ἱατροχειρουργικὸν καὶ ὀφθαλμιατρικὸν θεραπευτήριον, κάτωθεν τοῦ Β. Γυμνασίου. Παρεκτὸς τῶν ἱατροχειρουργικῶν νοσημάτων ἐν γένει ὁ Κύριος Ξανθάκης εἰδικῶς καταγίνεται εἰς τὰ συφιλιδικὰ νοσήματα καὶ εἰς τὰ τοῦ λαιμοῦ καὶ ὠτός.

Τὸ θεραπευτήριον μένει ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς 5 μ. μ. — Ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 10 π. μ. καθεκάστην εἰσι δεκτοὶ δωρεὰν οἱ ἄποροι.

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΡΑΓΚΗ

Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γάγκου τέως κατεχόμενα ὑπ' ἐνοίκιον ΔΥΟ ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ ἐνοικιάζονται ἢ πωλοῦνται παρὰ τοῦ ιδιοκτῆτου Γαβριὴλ Ἀράγκη.

ΑΤΜΟΔΕΒΗΣ

ΜΕΤΑ ΜΗΧΑΝΗΣ

ἐφηρμοσμένης ἐπ' αὐτοῦ, κινουμένου ἐφ' ἀμάξης (*Locomobile*), δυνάμεως ἵππων 7, ἀρίστης κατασκευῆς καὶ πρὸς οἰανδήποτε χρῆσιν, πωλεῖται εἰς τυμφέρουσαν τιμὴν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον σῆς «Πανόπης».

Ὁ κ. Ἑλπίδ. Κωνσταντινίδης μετέφερε τὸ Πιλοποιεῖόν του κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγορᾶς, πλησίον τοῦ Φαρμακείου τοῦ κ. Κ. Χαντζοπούλου.